

Το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Το μεγαλύτερο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου διαπράχθηκε το μεγαλύτερο έγκλημα στην ιστορία της ανθρωπότητας, στο πλαίσιο της «τελικής λύσης».

Η κύρια είσοδος του στρατοπέδου Άουσβιτς-Μπίρκεναου

Το Άουσβιτς ήταν το μεγαλύτερο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου διαπράχθηκε το μεγαλύτερο έγκλημα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Στο πλαίσιο της υλοποίησης της «τελικής λύσης» από τους Ναζί, εξοντώθηκαν με βιομηχανικό τρόπο μέσα σε δύομισια χρόνια (1942-1944) 1,1 με 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι, το 90% των οποίων ήταν Εβραίοι.

Το Άουσβιτς (για την ακρίβεια επρόκειτο για συγκρότημα στρατοπέδων) ιδρύθηκε στις 27 Απριλίου 1940 με διαταγή του αρχηγού των Ες-Ες, Χάινριχ Χίμλερ, στο κατεχόμενο από τους Γερμανούς τμήμα της Πολωνίας και συγκεκριμένα στα περίχωρα της πόλης Όσβιετσιμ (Άουσβιτς στα γερμανικά), 60 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της Κρακοβίας. Η περιοχή επιλέχτηκε επειδή ήταν σιδηροδρομικός κόμβος με 44 γραμμές κι έτσι μπορούσαν να καταφθάνουν με ευκολία τα τρένα με τους εκτοπισμένους Εβραίους από κάθε γωνιά της κατεχόμενης Ευρώπης.

Αρχικά δημιουργήθηκε το Άουσβιτς 1, στρατόπεδο συγκέντρωσης για πολιτικούς κρατούμενους, κυρίως Πολωνούς και Γερμανούς. Τον Οκτώβριο του 1941 άρχισε να κτίζεται ένα δεύτερο στρατόπεδο, το Άουσβιτς 2 (γνωστό και ως Μπίρκεναου),

με τέσσερις θαλάμους αερίων. Εκεί πραγματοποιήθηκε η «τελική λύση» του εβραϊκού λαού (1942-1944), ως αποτέλεσμα της Διάσκεψης της Βάνζεε, φθάνοντας σε κάποια στιγμή τον αριθμό των 20.000 αποτεφρώσεων την ημέρα. Στο στρατόπεδο αυτό οι γιατροί των Ες-Ες μεταχειρίζονταν τους κρατούμενους ως πειραματόζωα, πραγματοποιώντας αποτρόπαια πειράματα ευγονικής.

Στην πύλη του στρατοπέδου I παραμένει αναρτημένη η επιγραφή «Η εργασία απελευθερώνει»

Το Μάιο του 1942 δημιουργήθηκε το Άουσβιτς 3, ένα στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας, όπου προμήθευε εργατικό δυναμικό στην κοινοπραξία χημικών βιομηχανιών IG Farben, την οποία συγκροτούσαν γνωστές μεταπολεμικά εταιρείες, όπως οι BASF, Bayer, Hoechst (νυν Sanofi) και AGFA.

Με την προέλαση των Σοβιετικών στο Ανατολικό Μέτωπο, το Άουσβιτς σταδιακά άρχισε να εγκαταλείπεται και οι κρατούμενοι να μεταφέρονται δυτικά σε άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στις διαβόητες «πορείες θανάτου» χιλιάδες κρατούμενοι έχασαν τη ζωή τους από τις κακουχίες ή σκοτώθηκαν από τους Γερμανούς. Στο Άουσβιτς παρέμειναν 7.650 ανήμποροι κρατούμενοι, τους οποίους απελευθέρωσαν οι άνδρες του Κόκκινου Στρατού στις 27 Ιανουαρίου 1945.

Από την Ελλάδα εκτοπίστηκαν στο Άουσβιτς περί τους 55.000 Εβραίους, στην πλειονότητά τους από τη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για την πολυπληθέστερη εθνική ομάδα μετά τους Εβραίους από την Ουγγαρία (430.000), την Πολωνία (300.000), τη Γαλλία (69.000) και την Ολλανδία (60.000). Τα 3/4 των Ελλήνων Εβραίων εξοντώθηκαν στους θαλάμους αερίων του αμέσως μετά την άφιξή τους.

Στις 7 Οκτωβρίου 1944 σημειώθηκε και η μοναδική πράξη αντίστασης στο Άουσβιτς από έλληνες εβραίους, όταν επιτέθηκαν στους γερμανούς στρατιώτες, που είχαν έλθει να επιλέξουν 200 μελλοθάνατους στα κρεματόρια. Η εξέγερση πνίγηκε στο αίμα και μόνο 26 από τους 300 ελληνοεβραίους επέζησαν. Ήταν όμως και η πρώτη φορά που οι Γερμανοί είχαν απώλειες στο Άουσβιτς. Σκοτώθηκαν 3 υπαξιωματικοί και τραυματίστηκαν 14 στρατιώτες.

Παρόλο που οι Γερμανοί κατέστρεψαν τμήματα του στρατοπέδου προτού το εγκαταλείψουν, μεγάλο μέρος του Άουσβιτς 1 και 2 (Μπίρκεναου) παρέμεινε άθικτο και αργότερα μετατράπηκε σε μουσείο και μνημείο. Το 1979 το Άουσβιτς-Μπίρκεναου κηρύχτηκε από την UNESCO Μνημείο της Παγκόσμιας Κληρονομιάς.

Η 27η Ιανουαρίου, ημερομηνία της απελευθέρωσης του Άουσβιτς από τον Κόκκινο Στρατό το 1945, έχει ανακηρυχθεί από τον ΟΗΕ ως Διεθνής Ημέρα Μνήμης για τα

Θύματα του Ολοκαυτώματος και από την Ελλάδα ως Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος.

Πηγή: sansimera.gr